

4 anys per ordenar València

L'Ajuntament de València ha aprovat el PGOU de la ciutat. Aquest pla, que començà a redactar-se el 1984, ha sofert alguns canvis fonamentals. En el tema de la finançació, per exemple, es passa de 158.000 milions a 170.000.

A. Robles

Madrid, Barcelona, Sevilla... totes les grans ciutats de l'estat tenen els seus Plans Generals d'Ordenació Urbana (PGOU) aprovats de fa anys. València, sempre única, acaba de donar el sí al seu gràcies a un cert consens establert entre el partit que governa —socialista— i els grups de l'oposició. El PGOU havia començat a redactar-se el 1984 i és la segona volta que és aprovat pel consistori. Des que fou exposat al públic, el pla ha experimentat alguns canvis fonamentals, han variat moltes qualificacions de sòl i s'ha incrementat l'urbanitzable no programat. També s'ha modificat el cost de la finançació, que passa de 158.000 milions a 170.000, s'ha deixat oberta una via a una possible prolongació de Blasco Ibáñez fins al mar, el parc d'atraccions s'ha ubicat definitivament a Campanar i s'han incrementat les reserves de sòl destinades a una futura expansió de la universitat.

Els partits de centre-dreta, en la sessió municipal que aprovà el pla, es limitaren a efectuar crítiques superficials al document redactat pel PSOE. Fernando Puente, regidor d'Urbanisme, que abans de portar el pla al consistori havia mantingut quaranta reunions amb els representants polítics de l'oposició, ha manifestat que «la dreta, en qüestions d'urbanisme, es troba atrapada pels interessos dels sectors que representa —constructors i especuladors—. És evident —segons Puente— que els interessos d'aquests últims no són els mateixos que els dels ciutadans».

Amb el PGOU aprovat, Puente queda lliure per posar en marxa dos projectes de màxima importància per la ciutat: l'ordenament del Passeig Marítim, obra encarregada a l'arquitecte Miquel Colomina, i la continuació de les obres de rehabilitació del barri històric.

El projecte de Colomines, que serà

RAFA GIL

Fernando Puente, regidor: «En qüestions d'urbanisme, la dreta es troba atrapada pels interessos dels constructors».

exposat al públic en els pròxims mesos, està despertant poc interès. Cosa, d'altra banda, ben normal en una ciutat que ha viscut tota la seua vida d'espalles al mar. □

Les Interrogants del PGOU

Asunción Marco*

Després de 9 anys de govern democràtic i socialista a la ciutat de València s'ha produït, per segona vegada en un any, l'aprovació inicial del Pla General d'Ordenació Urbana de la ciutat. No deixa de ser sorprenent la tranquil·litat amb què el govern municipal s'ha pres el problema de l'ordenació urbanística del nostre municipi, sobretot si tenim en compte els efectes catastròfics que ha tingut per a València el pla de 1966, culpable de la desaparició de la major part de l'horta, degeneració de barris —n'és paradigmàtic el cas de l'avinguda d'Aragó— i especulació del sòl. A més, els nous ajornaments que està patint l'aprovació definitiva del pla comprometen les inversions a realitzar durant la present legislatura per solucionar els problemes dels barris.

Alguns dels problemes urbanístics que aquest pla ha de solucionar són la urbanització i el sanejament integral dels nostres barris, sense augmen-

tar encara més la quantitat d'edificis ja construïts, reserva del sòl per a usos públics —col·legis i jardins—, atenció prioritària al centre històric, neteja i sanejament de platges, trasllat d'indústries perilloses que encara estan ubicades dins del nucli urbà de la ciutat, protecció i conservació de l'horta, recuperació del Saler i l'Albufera al seu estat natural, ordenació del trànsit, prioritització del transport públic, i eliminació del cinturó de vies de ferrocarril per la superfície que actualment fan impossible la vida a molts barris.

Aquestes solucions no han de realitzar-se a costa de les butxaques dels veïns ni tampoc en virtut de pactes i acords amb les intencions especulatives dels constructors, sinó mitjançant la inversió de totes les administracions públiques i les contraprestacions del sector privat, que obtindrà amb el pla urbanístic abundants beneficis. En aquest sentit,

encara no hem pogut constatar el compromís ferm de les administracions autonòmica i central en tot allò que fa referència a inversions, i és un fet real que el PGOU ja ha experimentat modificacions que suposen concessions a la iniciativa privada. Aquestes concessions faran que minven les contribucions que els constructors havien de fer al pla. Al mateix temps és important assegurar que el retard amb què s'ha aprovat el PGOU no es tradueix en la possibilitat de construir segons el planejament del 66.

A tots aquests problemes se'ls ha de donar resposta tenint en compte l'opinió dels veïns i promovent la participació real de les associacions ciutadanes, que no sembla ser la intenció dels ocupants de la Casa Gran, més atents a desenvolupar la política de corredor que a atendre els problemes reals de la gent del carrer. □

* Presidenta de la Federació d'Associacions de Veïns de València